

det derfor blev sagt, at man ved disse Undersøgelser ikke godt kunde inddrage flige Penge under Rasseeftersynet, da man derved let kunde vække en Mistanke, og at det ikke skulde være aldeles ugjærligt at inddrage disse Midler under Lillynet, kan jeg ikke billige den Paastand. Saa meget er i alt Fald vist, at, saavidt jeg har læst Loven om Rasse- og Regnskabsvæsenet af 8de Juli 1840, indeholder den i alt Fald ikke noget Forbud imod at efterse Midler, som staa i en saadan Berøring med Rassebetjentenes øvrige Midler, at det er nødvendigt, naar Rasseeftersynet overhovedet skal have nogen Betydning, at tage ogsaa disse Midler med. Det Hele bliver i modsat Fald i mine Tanker intetsigende, og et Lillsyn kan da ikke gjennemføres saaledes, at det bliver fyldestgjørende for Sagen selv. Det er jo allerede af en æret Taler omtalt, at der er Forbud imod at sammenblande Rasseens Midler med andre. Der er ogsaa en § 15 i den samme Lov, som forbyder at modtage nogen Indbetaling før Forsaldstiden. Naar der nu er for mange Penge i Rassen, maa jo en af Delene være Lillfaldet eller ogsaa begge Dele. Enten er der tilbageholdt Penge, som skulde indbetales, eller der er indkommet Penge før Forsaldstiden, og begge Dele ere ulovlige efter § 15 i Forordningen af 8de Juli 1840. Endnu skal jeg tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, hvad her staaar om en Revisionsundersættelse i Rjødmand Jens Wesths Bo. Revisionsundersættelsen blev foretaget den 31te Januar 1871, og Besvarelsen fra Byfoged Bjørnsen faldt først den 22de August 1871. Det forekommer mig, at det er meget lang Tid, der er hengaaet mellem dette Forlangende og dets Opfyldelse, og det forekommer mig, at der har været al Grund enten for den daværende Amtmand, som blev forflyttet i Mellemtiden, eller ogsaa for den Embedsmand, der tog hans Lillsyn i Arv, til netop derved at føle sig endnu mere opfordret til at paaskynde denne Revisionsundersættelses Besvarelse; thi allerede deri, at det varede saa længe, indeholdes der, forekommer det mig, Grund til stor Mistanke om, at der maatte være noget Galt paa Færde. Men det er jo ikke slet. Der siges, at efterat Kammerherre Vedel havde fratrudd Amtmandsembedet, kunde der Intet foretages fra

hans Side. Det er den hele Begrundelse med Hensyn til dette Punkt. — Jeg skal endnu tillade mig et Par Bemærkninger om de Meddelelser, som den høitærede Marineminister fremkom med angaaende Ophalingsbeddingen. Den høitærede Marineminister henlevede jo nemlig Opmærksomheden paa, at vedkommende Entreprenører havde paataget sig for det Tilfælde, at den bevilgende Myndighed skulde negte disse Penge, at være villige til at godtgjøre Statskassen disse, og den høitærede Minister henstillede derfor til Udvalget og Thinget, om denne Sag ikke maatte blive behandlet saaledes, at den blev gjort til en Overstridelse i Regnskabet, som senere fik sin Berigtigelse. Jeg kan naturligvis ikke paa Udvalgets Vegne udtale mig om dette Punkt. Jeg kan jo kun forudsætte som meget rimeligt, at enten Udvalget eller i alt Fald en Del af det vil finde det rigtig at tage denne Sag under nærmere Overveielse og derefter maaste fremkomme med dertil hørende Forslag til Sagens 3die Behandling. Den høitærede Minister, som jo naturligvis er nøiagtigere inde i Enkelthederne af disse Summer, end det i Gjennemsnit kan forlanges af Udvalgets Medlemmer, har jo ogsaa gjort opmærksom paa, at det er en Urigtighed med Hensyn til de anførte Tal, og det er jo naturligt, at ogsaa dette Punkt bliver nærmere undersøgt til næste Behandling. Den høitærede Finantsminister udtalte, at det havde været ønskeligt, om denne Sag var bleven fremmet med større Hurtighed. Det er jo Noget, som alle Parter ville være enige om; men det Forhold, der, som allerede antydet, finder Sted mellem Regjeringen og Thinget, kan jo ogsaa, mener jeg, for en Del begrunde en Undskyldning i den Mening for, at Sagen ikke er kommen saa hurtig frem, som man kunde have ønsket. For Øvrigt tror jeg — jeg har ikke undersøgt det — at naar man blot tager i Betragtning, at Rigsdagssamlingen i Arv begyndte 2 Maanedere senere end den forrige Arv, vil man, naar man vil slaa efter og se, til hvilken Tid Betænkningen forrige Gang blev fremlagt for det høie Thing, sikkert erfare, at Tidspunktet ikke i nogen videre Grad er overskredet. Jeg tror saaledes ikke, at der i saa Henseende er Noget at klage over.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 2 af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget (Bet. Nr. 1):

Lil A. 1. Summen 3,040 Rd. 40 Sk. forhøjes med 363 Rd. 32 Sk.

vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.

2) Lovforslagets § 2 (se Lillæg A. Sp. 2181—82) med den vedtagne Ændring

vedtoges enstemmig med 73 Stemmer.

Lovforslagets §§ 3, 4 og 5 (se Lillæg A. Sp. 2181—84)

vedtoges uden Afstemning.